SRETNI KIŠOBRAN

napisala: Željka Mezić

Kakav tmuran dan. Sivi oblaci, siva kiša, sivi asfalt, sive fasade. Gledam to sivilo kroz svoj jednako sivi prozor. Čini mi se da sam i ja sva siva. Odem u kupaonicu i stanem pred ogledalo. Stvarno sam siva. Možda će biti bolje ako se umijem? Ali ni umivanje ne pomaže – sivi pogled i dalje je tu. Ah, groooooozno! Mrzim kišu, mrzim sivilo, oblake, maglu… Jooooj!

Vraćam se u sobu sva nikakva. Hm, ovdje se nešto promijenilo. Moj sivi prozor sad se šareni.

– Dobar dan! Ja sam sretni kišobran! – kaže šareni kišobran lebdeći pred mojim prozorom. „Što je sad ovo?" pomislim. Kišobran koji govori i k tomu se još i smije. Nevjerojatno! Nemoguće! No, čini se da je ipak moguće jer kišobran se i dalje smije i lebdi.
– Otkad to kišobrani govore? – pitam ga. I zašto si tako sretan na ovaj tmurni dan?

– Kišobrani govore oduvijek, samo treba slušati. A dan je tmuran samo u tvojim mislima. – odgovara on. – Pogledaj sa mnom kroz prozor i vidjet ćeš da je ovo vedri dan!

I krene kišobran dalje sa svojom pričom dok uz njega gledam kroz prozor.
– Vidiš li kako se lijepo crvene oprani crjepovi na krovovima? Lokvice na ulici nisu sive,
nego svjetlucaju. A kad u njih šljapnu šarene čizmice,
još su i ljepše. Boje na autima konačno su bistre,
a o plesu kišobrana i kabanica da i ne govorim.
Kao da se duga razlila ulicom. A sad poslušaj glazbu!

Priznajem, ovo s bojama zaista funkcionira. Sve mi odjednom izgleda drukčije, veselije. Ali glazba?

Ma kakva sad glazba? Kišobran se ne da smesti:
– Slušaj, slušaj! Kišne kapi na mom kroviću lupkaju, na prozorskom staklu zvone, na lišću šušte, u lokvama pljuskaju, na asfaltu tiho bubnjaju, na krovovima auta tutnjaju. Kakav orkestar, dođe mi da zaplešem! – smije se kišobran i plesucka po zraku.

Smijem se i ja, ne mogu mu odoljeti. Osjećam da više nisam siva, a tmuran dan nestao je u trenu. Ostao je samo naš glasni smijeh uz glazbu kišnih kapi. Tako je to bilo noćas u mojem snu. A sad idem po kabanicu i čizme i žurim na kišu. Ponijet ću i svoj stvarni kišobran. On nije šaren i ne leti, ali nema veze. Bitno je da se veselim kišnom danu baš kao i ja.

OZNAČI TOČAN ODGOVOR/ODGOVORE.

1. Kako se djevojčica osjećala na početku priče? (Dva su točna odgovora.)

veselo tmurno oduševljeno

neraspoloženo razigrano

2. Što je sretni kišobran želio pokazati djevojčici?

a) da će kiša uskoro prestati

b) da i u kišnome danu može pronaći nešto lijepo i veselo

c) da joj treba novi šareni kišobran

3. Što se zapravo promijenilo od početka do kraja djevojčičina sna?

a) Kiša je prestala padati.

b) Pojavilo se Sunce.

c) Djevojčica je počela drukčije gledati na kišni dan.

4. Koje je značenje kišobranove rečenice *Dan je tmuran samo u tvojim mislima*?

a) Naše raspoloženje može utjecati na to kako doživljavamo ono što nas okružuje.

b) Kišni dani zapravo ne postoje.

c) Kad zatvorimo oči, kiša prestaje.

5. Što je djevojčica s pomoću kišobrana počela primjećivati? (Označi sve točne odgovore.)

a) crvene oprane krovove

b) svjetlucave lokvice

c) šarene čizmice, kabanice i kišobrane

d) Sunce na nebu

e) bistre boje automobila

6. Što ti najviše voliš raditi dok pada kiša? Označi ili dopiši.

šetati se po kiši	skakati po lokvama	
slušati kišu	čitati	igrati se
gledati film	razgovarati	spavati

Nešto drugo:_____.